

Congrés PS, 03 març 2007

Ponència:

“ ... del dret de vot dels residents a les eleccions comunals “

per Xavi Tomàs

En les darreres setmanes s’ha encetat un estrany debat pseudointelectual *polític-mediàtic* entorn de l’hipotètic dret de vot dels residents a les eleccions comunals. En el debat hi han participat destacats membres d’altres partits, tant del que presumeix d’estar a la nostra esquerra com d’altres situats molt, molt enllà... cap a la dreta.

Tots ells, fent una notable pirueta política, han iniciat el joc de “jo sóc el que la té més grossa...” (la vena progressista, suposo...). I així d’amples i cofois s’han quedat després de pregonar a tort i a dret lo bonic que seria que alguns residents (no tots, on aniríem a parar!) poguessin votar en les eleccions comunals, com si de sobte els hagués agafat una febrada democràtico-progressista.

Això no passaria de ser un fet anecdòtic i fins i tot divertit, però l’anècdota es tornaria preocupant si algú del nostre partit s’apuntés al debat contemporitant amb aquesta estranya proposta.

Si ens atenim a la nostra acta fundacional, a la nostra declaració de principis i al nostre tarannà, estareu d’acord que aquesta proposta és insostenible i indigna de polítics i partits veritablement democràtics i progressistes.

És democràtic concedir el dret de votar i no poder ser votat? És democràtic concedir el vot en un àmbit local i negar-lo en un de nacional? És progressista que un elector pugui votar a qui ha d’administrar el “foc i lloc”, la instal·lació de papereres als carrers o el color dels passos de vianants i no pugui decidir què es fa amb la sanitat, el pressupost general de l’Estat, l’educació o la política exterior del seu país? És que als residents només els afecten les qüestions de l’àmbit comunal?

És progressista concedir drets polítics retallats? Adoptar aquesta tesi presumptament progressista (i descaradament paternalista i oportunista) envers els residents, diu ben poc a favor dels qui formulen que es donin drets polítics als residents, però poquets i amb compta-gotes... Això és com convidar un pobre a una mariscada: pot seure a taula, però només tindrà dret a xuclar els caps de les gambes.

I això és tot el que proposen aquells que durant anys i panys han venut allò de l’andoranització, l’assimilació i la integració?

Des del nostre partit hem de deixar clar que creiem i practiquem amb convicció l’igualtat d’oportunitats, de drets i d’obligacions. Que el nostre país és, de debò, un estat de dret democràtic i social. I que no compartim ni compartirem

propostes eixelebrades d'atorgació de pseudociutadania. Nosaltres tenim massa feina per fer i poc temps per dedicar-lo a l'esport de la demagògia.

És inacceptable que a aquestes alçades hi hagi encara gent que vulgui tornar a dividir els ciutadans per categories. I la democràcia real no pot admetre experiments d'aquest tipus (que més semblen inspirats dels antics "bantustans" sudafricans).

Només hi ha una proposta seriosa d'integració dels residents que desitgen participar de la vida política i social del país, àmpliament i sense restriccions: la reforma profunda i generosa del codi de la nacionalitat. Reduir substancialment els anys de residència al país per poder accedir a la nacionalitat a tots aquells residents que acreditant el coneixement del català així ho desitgin.

En aquest debat no hi pot haver dubtes. Tot aquell que té dret de votar ha de tenir, si ho vol, el dret de ser votat i a votar en totes les eleccions i sufragis del seu país.

No podem caure en paranys d'aquesta mena. Defensem la igualtat d'oportunitats, de drets i d'obligacions. El PS defensa i defensarà sempre les llibertats de tots els ciutadans, per tant, us proposo la següent resolució:

“el Partit Socialdemòcrata és contrari a l'atorgament del dret de vot als residents a les eleccions comunals per considerar que no és una autèntica mesura d'integració ni d'atorgament profund de drets civils. El PS sense ambigüitat declara que l'única mesura d'integració real dels residents a la vida política i nacional és la modificació del codi de la nacionalitat, establint en deu (10) els anys de residència necessaris per obtenir la nacionalitat andorrana”.